

Alkotmánybíróság
1535 Budapest, Pf. 773.

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám: <i>IV/1029-0/2014</i>	
Érkezett: 2014 MÁJ 27.	
Példány: <i>3</i>	Kezelőiroda:
Melléklet: <i>3x5+7</i> db	<i>me</i>

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Tárgy: alkotmányjogi panasz

Győri Járásbíróság

Érkeztetés módja: személyesen/kézbesítővel küldve/
postán/e-mellán/faxon érkezett

Érkezett: **2014 MÁJ 14.**

Az ügyirat száma: *B.162/2012*

Melléklet: *3* db

Alulírott [redacted] ügyvezetője jogi képviselőnk útján a Győri Járásbíróság B.162/2012/9. szám alatt meghozott, a Győri Törvényszék 3.Bf.13/2014/6. számú határozatával jogerőre emelkedett ítéletével szemben az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (Abtv.) 26. § (1) bekezdésében, valamint 27. §-ában foglaltak alapján a fenti számú határozatokkal szemben, illetve a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény (Be.) 155. § (2)-(6) bekezdéseinek alkotmányellenességére is hivatkozva az alábbi

alkotmányjogi panaszt

terjesztem elő.

1.) Az ügy rövid tényállása:

2011. június 14-én [redacted] s arany ékszereket, tételesen 1 db aranynyakláncot és 2 db aranygyűrűt helyezett el a [redacted] szám alatti üzletében. Ezen ékszerekre vonatkozóan érvényes záloghitel-szerződés jött létre, amely alapján társaságunk a fenti ékszerek kézizálogba vétele mellett 50.000,- Ft összegű hitelt folyósított [redacted] részére.

Ezeket az ékszereket a Győri Rendőrkapitányság 2011. október 12. napján helybenhagyólag lefoglalta, tekintettel arra, hogy a Győri Rendőrkapitányság nyomozást folytatott az ékszerek vonatkozásában lopás bűncselekményének megalapozott gyanúja miatt. A nyomozás során megállapításra került, hogy a bűncselekmény elkövetésével [redacted] gyanúsítható. A büntetőeljárás lezárultával a Győri Járásbíróság a B.162/2012/9. számú ítéletében a lefoglalt ékszerek kiadásáról rendelkezett, oly módon, hogy azokat **térítésmentesen** [redacted] mint eredeti tulajdonos sértett részére rendelte kiadni. A Győri Törvényszék a Járásbíróság határozatát helyben hagyta és megállapította, hogy az elsőfokú ítélet rendelkezései mind az anyagi-, mind pedig az eljárási szabályoknak megfelelnek. A **másodfokú végzést részemre 2014. március 26. napján kézbesítették.**

A Győri Járásbíróság fenti tartalmú döntésével a [redacted] által közvetített hitel fedezetét elvonta, a zálogtárgyaknak az eredeti tulajdonos, [redacted] részére történő térítésmentes kiadásával a folyósított hitel tekintetében fennálló, zálogjog alapjául szolgáló követelés sem kerül kielégítésre.

Álláspontom szerint a Győri Járásbíróság, valamint a Győri Törvényszék fenti határozatai az alábbi, 2.) pontban meghatározott, Alaptörvényben foglalt jogainkat sértik. Tisztelettel előadjuk, hogy a hivatkozott bírói döntésekkel szemben további jogorvoslati lehetőségünk nincs, illetve valamennyi törvényben biztosított jogorvoslati lehetőséget kimerítettünk.

Rendkívüli jogorvoslat előterjesztésére (felülvizsgálat, perújítás, stb.) nem biztosít a törvény lehetőséget, mert a Be. vonatkozó szakaszai alapján ilyen jogorvoslatnak csak az ügy érdemében, azaz a bűnösség kérdésében hozott határozattal szemben van helye, és azt is csak meghatározott személyi kör terjesztheti elő, társaságunk, mint lefoglalást szenvedő egyéb érdekelt azonban nem. Emiatt az érintett határozatokkal kapcsolatosan nincs folyamatban jelen eljáráson kívül más eljárás.

2.) Az érintett jogszabályok és a sérelmet szenvedett Alaptörvényben foglalt jogok:

A jelen alkotmányjogi panaszt azért terjesztem elő, mert:

- (a) a hivatkozott bírói döntések az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tulajdonhoz való jogot, illetve a XXVIII. cikk (7) bekezdésében foglalt jogorvoslati jogot, végső soron pedig a XV. cikk (1)-(2) bekezdéseiben foglalt törvény előtti egyenlőség, illetve diszkrimináció tilalmának elvét sértik, illetve
- (b) mulasztásos alkotmányellenesség okán **ugyanezen alaptörvényi jogok sérelmét eredményezik a Be. 155. § (2)-(6) bekezdéseinek hiányosságai az alábbiak szerint.**

A Be. vonatkozó rendelkezései az alábbiak:

155. § (1) A lefoglalást a bíróság, az ügyész, illetőleg a nyomozó hatóság megszünteti, ha arra az eljárás érdekében már nincs szükség; a lefoglalást meg kell szüntetni, ha a nyomozást megszüntették, illetőleg annak határideje lejárt. A lefoglalás megszüntetése helyett más, jogszabályban meghatározott módon kell eljárni, ha a lefoglalt dolog birtoklása jogszabályba ütközik. A bíróság által elrendelt lefoglalást a vádirat benyújtásáig az ügyész is megszüntetheti.

(2) A lefoglalás megszüntetésekor a lefoglalt dolgot annak kell kiadni, aki a bűncselekmény elkövetésekor a dolog tulajdonosa volt, és ezt kétséget kizáró módon igazolni tudja.

(3) Ha nincs olyan személy, akinek a (2) bekezdés szerint a dolgot ki kell adni és ez az eljárás adataiból sem tűnik ki, a dolgot annak kell kiadni, aki a kiadása iránt alaposnak látszó igényt jelentett be.

(4) Ha olyan személy sincs, akinek a (3) bekezdés szerint lehetne a dolgot kiadni, vagy ilyen igény az eljárás adataiból nem tűnik ki, a dolgot annak kell kiadni, akitől lefoglalták.

(5) A terheltnak a lefoglalt dolgot csak akkor lehet kiadni, ha azt a (2)-(4) bekezdés szerint másnak nem lehet kiadni.

(6) A terhelttől lefoglalt dolog a bíróság határozata alapján az állam tulajdonába kerül, ha az kétségtelenül másé, de akinek a kiléte nem állapítható meg. A később jelentkező igénylő a dolog kiadását, illetőleg az értékesítésből származó ellenértékét igényelheti. Az igénylő kérelme tárgyában a Polgári perrendtartás szerint hatáskörrel és illetékességgel rendelkező bíróság határoz.

51. § (1) Sértett az, akinek a jogát vagy a jogos érdekét a bűncselekmény sértette vagy veszélyeztette.

Ad (a)

Látható, hogy a lefoglalt dolog kiadását egy sorrend szerint rendezi a törvény. Elsősorban annak kell kiadni a dolgot, aki a bűncselekmény elkövetésekor a dolog tulajdonosa volt. Ez a szabályozás figyelmen kívül hagyja, hogy a bűncselekmény útján megszerzett dolog kereskedelmi forgalomban jóhiszeműen akár tulajdonjogot, akár pedig zálogjogot lehet szerezni. Problematikus, hogy a kiadási sorrendre vonatkozó fenti szabály mindenféle kompenzáció nélkül az eredeti tulajdonosnak rendeli kiadni a dolgot. A jóhiszemű zálogjogosultnak a zálogszerződésből eredő egyetlen biztosítéka a dolog maga, amely biztosíték egy dologi várományként létezik mindaddig, amíg a lejárat és a zálogjog érvényesítése meg nem történik. Ezt követően pedig a kézizálogjoga alapján a kielégítésre is magából a dologból tarthat igényt.

A Be-nek a fenti hiányos szabályozása ezt a dologi várományt sérti meg, és ezáltal sérti a XIII. cikk (1) bekezdés szerinti tulajdonhoz való jogot, mivel megfelelő kompenzáció nélkül elvonja a dologban rejlő tulajdoni részjogosítványokat.

Ugyanez a hiányosság eredményezi azt is, hogy a dologhoz fűződő érdekük alapján azonos pozícióban lévő személyek (eredeti tulajdonos, ill. zálogjogosult) között indokolatlanul tesz különbséget a jogszabály.

Ad (b)

A bírói döntéseket a fenti hivatkozásokon túl az Abtv. 27. § (1) bekezdése alapján azért is sérelmezem, mert az eljáró bíróságok teljes mértékben figyelmen kívül hagyták azt, hogy a bűncselekményből szerzett dolog zálogba adásával, és a záloghitel ki nem fizetésével ugyanúgy a cselekmény sértettjévé vált a társaságunk, mint az az eredeti tulajdonos, akitől a dolgot ellopták.

A Be. 51. §-a alapján a lopási cselekmény sértettje kétségtelenül az a személy, aki a lopási cselekmény elkövetésekor a dolog tulajdonosa volt. Ebből következően a jelenlegi szabályozás alapján csak ez a személy érvényesítheti a sértetti jogait (pl. polgári jogi igény előterjesztése). Azok a további jóhiszemű jogszerzők, akiket a lopási cselekmény közvetlenül nem érint, ámde akiket a csalárd módon eljáró tolvaj, mint zálogba adó megtévesztett a büntetőeljárásban megfelelő jogérvényesítési lehetőség (pl. indítványtételi jog, részleges fellebbezési jog; észrevételezési jog; tárgyaláson történő részvétel joga, stb.) nélkül maradnak. Ezzel a szabályozás egyértelműen a jogorvoslati jog sérelmét, továbbá törvény előtti egyenlőség elvének sérelmét, illetve a diszkrimináció tilalmát eredményezi. Ennek oka, hogy a dolog eredeti tulajdonosa és a jóhiszemű zálogjogosult a büntetőeljárás szempontjából homogén csoportot alkotnak, és nincs olyan különleges alkotmányos indok, amely miatt közöttük különbséget kellene tenni.

A jelen ügyből, illetve a fenti tényállásban hivatkozott korábbi hasonló elszaporodott esetekből látható, hogy a fenti szabályt kihasználva egy újabb bűnözési forma jelent meg. Nevezetesen: a közeli hozzátartozók által egymástól eltulajdonított vagyontárgyak zálogba adásával a zálogjogosult akkor sem tudja érvényesíteni a zálogjogát, ha az eltulajdonítást követően a sértett hozzátartozó a magánindítványos joggal nem él.

3.) Kérelem:

Tisztelettel kérem, hogy a T. Alkotmánybíróság a fent hivatkozott bírói döntéseket szíveskedjen megsemmisíteni.

A másodlagos kérelmem alapján indítványozom, hogy a T. Alkotmánybíróság a Be. 155. § (2)-(6) bekezdései mulasztásos alkotmányellenességét állapítsa meg, és hívja fel az Országgyűlést a megfelelő tartalmú jogszabály megalkotására.

Jelen beadványunkhoz mellékelten csatolom a társaságunk jogi képviselője részére adott meghatalmazást, az érintett bírósági határozatokat, valamint a cégbíróság végzését a képviseleti jogosultságomról.

Győr, 2014. május 2.

Tisztelettel:

Képv.:

